

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 19Co/90/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8811210587
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 01. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zlata Simková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2013:8811210587.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zlata Simkovej a členov JUDr. Gabriely Világiovej a JUDr. Jany Burešovej v právnej veci navrhovateľa Home Credit Slovakia, a.s., Teplická 7343/147, Piešťany, IČO: 36 234 176, proti odporcovi Z. I., nar. XX.XX.XXXX, bytom V. XXX, o zaplatenie 269,48 eur s príslušenstvom, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Vranov nad Topľou č. k. 4C/265/2011-23 zo dňa 20.03.2012 jednohlasne takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok v jeho napadnutej časti, t. j. vo výroku o zamietnutí návrhu čo do zvyšku a v súvisiacom výroku o trovách konania.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa zaviazal odporcu zaplatiť navrhovateľovi nesplatenú časť úveru vo výške 107,54 eur s príslušným úrokom z úveru vo výške 81,22 eur s úrokom z omeškania vo výške 0,024% denne zo sumy 188,76 eur od 23.01.2009 až do zaplatenia, a to všetko do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Návrh navrhovateľa čo do zvyšku zamietol.

Zaviazal odporcu uhradiť navrhovateľovi trovy konania vo výške 6,62 eur do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Rozhodnutie právne odôvodnil podľa ust. §§ 39; 53 ods. 1, 4; 517 ods. 1? 2; 566 ods. 2 Občianskeho zákonníka, § 497 Obchodného zákonníka a § 3 nariadenia vlády 87/1995 Z. z.

Konštatoval, že na základe vykonaného dokazovania zistil, že medzi navrhovateľom a odporcom bola uzavretá úverová zmluva, v zmysle ktorej navrhovateľ poskytol odporcovi úver vo výške 293,43 eur a tento sa odporca zaviazal splácať v 24 mesačných splátkach po 18,50 eur pri konečnej výške úveru 446,16 eur. Cena úveru teda činila 152,73 eur.

Súd prvého stupňa ďalej konštatoval, že sa zaoberal výškou dohodnutého úroku z úveru, ktorý činil za 2 roky sumu 152,73 eur (z úveru 829,85 eur), čo je 26,02% ročne. Ide o orientačný výpočet s poukazom na ustanovenie hlavy 5 § 1 Úverových podmienok, kde súd prvého stupňa nezohľadnil rôzne poplatky zahrnuté v splátke, výšku ktorých nemal za preukázanú. Pri výpočte postupoval podľa rozsudku Krajského súdu v Prešove vo veci sp. zn. 3Co/3/2011 zo dňa 28.09.2011. Z internetovej stránky NBS preveroval úrokové miery podobného úveru v bankách a zistil, že pri spotrebiteľskom úvere so

splatnosťou nad 1 rok do 5 rokov v novembri 2007 činil úrok 13,84% ročne. Z toho je zrejmé, že ročný úrok, dohodnutý medzi účastníkmi v danom prípade bol o 12,18% vyšší, čo viac ako o 88% prevyšuje mieru úrokov, poskytovaných v tomto období bankami.

Vzhľadom na uvedené považoval súd prvého stupňa dohodu o výške úrokov nad 13,84% ročne za absolútne neplatnú a ako primerané určil úroky vo výške 13,84% ročne, čo pri úvere 293,43 eur za 2 roky predstavuje 81,22 eur. Keďže odporca celkovo uhradil navrhovateľovi 185,89 eur, jeho dlh činí nesplatená istina v sume 107,54 eur a úrok z úveru vo výške 81,22 eur. K zaplateniu tejto sumy súd odporcu zaviazal a vo zvyšnej časti návrh navrhovateľa zamietol.

Prvostupňový súd ďalej konštatoval, že všetky platby odporcu započítal najprv na istinu až potom na úroky z úveru, keďže nie je možné, aby dodávateľ (veriteľ) určoval, oproti čomu bude platba od dlžníka zúčtovaná, lebo v opačnom prípade by došlo k rozporu s ustanovením § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Preto nezohľadňoval platby odporcu podľa splátkového kalendára zmluvy, zaúčtované navrhovateľom na zmluvné pokuty. Pokiaľ ide o zmluvné pokuty, na ktoré už navrhovateľ započítal platby odporcu, súd prvého stupňa nemal za preukázané, za ktoré konkrétne porušenia zmluvy si navrhovateľ tieto sankcie uplatnil, keďže ich nijako v návrhu a ani v písomnom vyjadrení nešpecifikoval.

Samotný nárok na zmluvné pokuty podľa Hlavy 15 § 3, 4 Úverových podmienok, považoval prvostupňový súd za neopodstatnený. Dohodnutú zmluvnú pokutu vo výške á% z každej omeškanej splátky, alebo jej časti, s ktorej úhradou je klient v omeškaní dlhšie ako 7 dní, spolu so zmluvnou pokutou vo výške 5% z úveru, s ktorého vrátením je klient v omeškaní v prípade omeškania s úhradou splátky úveru, či jej časti dlhšie ako 6 mesiacov, súd prvého stupňa vyhodnotil ako neprijateľnú zmluvnú podmienku, a preto absolútne neplatnú a neplatnú pre rozpor s dobrými mravmi. V zmluve bol za tie isté porušenia právnej povinnosti dohodnutý niekoľkonásobný postih - úroky z omeškania, zmluvná pokuta, náhrada škody. Tiež lehota splatnosti zmluvnej pokuty je veľmi krátka, takže ide nepochybne o hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach dodávateľa a spotrebiteľa.

Súd prvého stupňa zaviazal odporcu aj k zaplateniu úrokov z omeškania vo výške 0,024%, čo predstavuje 8,76% ročne, zo sumy 188,76 eur od 23.01.2009 (deň po zosplatnení celého dlhu) do zaplatenia, lebo úrok, požadovaný navrhovateľom neprevyšoval zákonný úrok z omeškania podľa ust. § 517 ods. 1? 2 Občianskeho zákonníka a § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z.

Rozhodnutie o trovách konania odôvodnil súd prvého stupňa právne podľa ustanovenia § 142 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku, pričom konštatoval, že z uplatnenej sumy 269,48 eur s úrokom z omeškania navrhovateľovi bolo priznaných iba 188,76 eur spolu s úrokom z omeškania. Navrhovateľov úspech predstavoval 70,05% a neúspech 29,95%. Celkové trovy vynaložené navrhovateľom pozostávajú zo zaplateného súdneho poplatku vo výške 16,50 eur. Po odrátaní neúspechu navrhovateľa v konaní od jeho úspechu (70,05% - 29,95%), má tento účastník právo na náhradu 40,10% zo sumy 16,50 eur, čo vo finančnom vyjadrení predstavuje čiastku 6,62 eur.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie navrhovateľ.

Odvolačný súd podľa obsahu odvolania navrhovateľa posúdil, že odvolanie navrhovateľa smeruje len proti výroku o zamietnutí žaloby čo do zvyšku.

Odvolanie proti výroku o povinnosti odporcu zaplatiť navrhovateľovi nesplatenú časť úveru vo výške 107,54 eur s príslušným úrokom z úveru vo výške 81,22 eur s úrokom z omeškania vo výške 0,024% denne zo sumy 188,76 eur od 23.01.2009 až do zaplatenia, a to všetko do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku nesmeruje, preto uvedený výrok podľa § 206 ods. 2 O. s. p. sa stal právoplatný.

Navrhovateľ v odvolaní namietal, že interpretácia rozhodnutia Najvyššieho súdu SR vo veci sp. zn. 1Mcdo 1/2009 zo dňa 31.07.2009, súdom prvého stupňa je nesprávna. Z uvedeného rozhodnutia vyplýva, že nie vždy dôjde automaticky k porušeniu dobrých mravov, ak dohodnuté úroky presiahnu mieru úrokov, poskytovaných peňažnými ústavmi. Je potrebné skúmať rozdiel medzi ich výškami v každom konkrétnom prípade zvlášť. Najvyšší súd namietal porušenie dobrých mravov v prípade, kde bol dohodnutý úrok vo výške 60% ročne, pričom v rovnakom období poskytovali banky úvery s ročným úrokom cca 13,5%. Ide teda o diametrálny rozdiel medzi úrokovými sadzbami.

Citujúc ustanovenie § 39, 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, § 2 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch, odvolávajúc sa na rozhodnutie Najvyššieho súdu ČR vo veci sp. zn. 32 Odo 174/2005 a vo veci 32 Cdo 150/2007 a na Smernicu Rady 93/13/EHS, a zaoberajúc sa otázkou dobrých mravov, navrhovateľ ďalej v odvolaní namietal, že podľa ustálenej súdnej praxe, aby bol právny úkon podľa § 39 Občianskeho zákonníka neplatný, musí ísť o kvalifikovaný rozpor s dobrými mravmi. Predmetná zmluva o úvere neobsahuje žiadne neprijateľné podmienky, ktoré by spôsobovali značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach. Výška úrokov v predmetnom zmluvnom vzťahu sa považuje za cenu plnenia. Výšku úrokov, ktorá je cenou plnenia, nie je možné považovať za neprijateľnú podmienku a nemožno porovnávať úvery, poskytované bankami a nebankovými subjektmi z dôvodov, že dojednaný úrok za poskytnutie úveru predstavuje jednak odmenu veriteľa za poskytnutie úveru, ako aj krytie rizika veriteľa v súvislosti s poskytnutím úveru a v neposlednom rade zohľadňuje aj náklady spojené so získaním zdrojov financovania úveru. Kým banky poskytujú úvery spravidla z prostriedkov svojich klientov, nie z vlastných finančných zdrojov, nebankové subjekty poskytujú úvery predovšetkým z vlastných zdrojov, resp. zo zdrojov, ktoré si nebankové subjekty musia požičiavať za nemalé úroky u bánk a ďalších finančných inštitúcií, čo je spojené s vyššou mierou rizika a s vyššími nákladmi na získanie finančných zdrojov, z ktorých sú poskytované úvery klientom. Banky poskytujú úvery iba klientom, ktorí spĺňajú prísnejšie podmienky. Klientmi nebankových subjektov sú spravidla osoby, ktoré by v bankách nemohli poskytnúť dostatočné záruky. Podmienky poskytovania úverov bankami a nebankovými subjektmi sú diametrálne odlišné. Navrhovateľ nesúhlasí so záverom prvostupňového súdu, že navrhovateľom uplatnenú celkovú výšku zmluvnej pokuty je potrebné považovať za neprimeranú sankciu. Primeranosť sankcie je potrebné vždy hodnotiť vo vzťahu k porušovanej povinnosti, najmä vo vzťahu k dôsledkom vo vzťahu k dodávateľovi. Týmto dôsledkom musí byť primeraná jej výška, ktorá nemôže plniť funkciu „strašiaka“, ale plní predovšetkým funkciu peňažnej náhrady pre dodávateľa za riziko, ktoré znáša. Zmluvná pokuta ako sankčné opatrenie má predovšetkým umožniť dodávateľovi dosiahnuť peňažnú náhradu v prípade, ak samotná škoda v dôsledku nesplnenia povinnosti spotrebiteľom je ťažko preukázateľná a jej výška nie je v podstate exaktne nepreukázateľná. Navrhovateľ si uplatnil voči odporcovi zmluvnú pokutu podľa dohodnutých dojednaní v úverových podmienkach a používa ju ako prevenčný inštitút, ak klient nedodržiava platobnú disciplínu.

Navrhovateľ sa v ďalšom teoreticky zaoberal otázkou neplatnosti právneho úkonu a tiež poukázal na rozhodnutia súdov (NS ČR vo veci sp. zn. 33Cdo 4377/2008 a vo veci 33Cdo 3368/2008, pričom uviedol, že predmetná úverová zmluva nebola ani v rozpore so zákonom, ani zákon neobchádzala a nebola uzavretá v rozpore s dobrými mravmi. Preto považoval názor prvostupňového súdu za neopodstatnený a neodôvodnený.

Na základe uvedeného navrhovateľ žiadal, aby dovolací súd rozsudok zmenil tak, že návrhu navrhovateľa na vydanie platobného rozkazu v celom rozsahu vyhovie.

Krajský súd v Prešove ako odvolací súd v rámci svojich kompetencií, vyplývajúcich z ustanovenia § 10 ods. 1 O.s.p. preskúmal napadnuté výroky rozsudku súdu prvého stupňa spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo v zmysle zásad, uvedených v ustanovení § 212 O.s.p., vo veci nenariadil odvolacie pojednávanie, čo je v súlade s ustanovením § 214 ods. 1, 2 O.s.p. s tým, že miesto a čas vyhlásenia rozhodnutia oznámil na úradnej tabuli súdu dňa 22.01.2013 a zistil, že odvolanie navrhovateľa nie je dôvodné.

Zo spisu vyplýva, že navrhovateľ sa návrhom zo dňa 16.11.2011, doručeným súdu prvého stupňa dňa 22.11.2011, domáhal vydania platobného rozkazu, ktorým by súd uložil odporcovi zaplatiť navrhovateľovi

do 15 dní odo dňa doručenia platobného rozkazu sumu 269,48 eur, úrok z omeškania vo výške 0,024% denne zo sumy 269,48 eur od 23.01.2009 do zaplatenia a trovy konania vo výške 16,50 eur, alebo v tej istej lehote podať odpor.

Navrhovateľ pripojil k návrhu výpis z obchodného registra navrhovateľa, úverovú zmluvu č. 3177775388 zo dňa 19.11.2007, Úverové zmluvné podmienky spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s., splátkový kalendár zmluvy, splátky, podanie navrhovateľa, adresované odporcovi zo dňa 22.01.2009, označené ako Splatenie celého úveru s výzvou k úhrade, fotokópiu poštového podacieho hárku.

Prvostupňový súd vyzval výzvou zo dňa 03.02.2012 navrhovateľa na podrobnú špecifikáciu žalovanej sumy tak, aby z nej bolo zrejmé, aká bola výška úveru, poskytnutého odporcovi, koľko odporca uhradil, akú sumu predstavuje samotný úrok z úveru, akú sumu predstavujú zmluvné pokuty. Úroky z omeškania, prípadne iné poplatky a sankčné poplatky, požadované navrhovateľom a ich preukázanie.

Zároveň navrhovateľa vyzval na špecifikáciu, aký bol dohodnutý úrok, za akých podmienok, odkedy dokedy bol dohodnutý, nakoľko v zmluve je zmienka o bezúročnom období.

Navrhovateľ mal podľa výzvy prvostupňového súdu tiež presne špecifikovať, v akom poradí boli, resp. mali byť započítané jednotlivé platby odporcu na istinu a ako na úroky z úveru.

Na predmetnú výzvu navrhovateľ prvostupňovému súdu k návrhu na vydanie platobného rozkazu oznámil, že nemá k dispozícii žiadne ďalšie skutočnosti a dôkazy, okrem tých, ktoré uviedol vo svojich predošlých podaniach a naďalej trvá na podanom návrhu.

K tomuto oznámeniu je v spise (na č. I. 18) pripojené podanie navrhovateľa - Odpoveď na výzvu zo dňa 08.03.2012, v ktorom navrhovateľ oznámil, že odporca sa v úverovej zmluve č. 3711175388 zaviazal splatiť úver v 24 mesačných splátkach po 18,59 eur, teda spolu 446,16 eur. Nakoľko odporca úver nesplácal podľa dohodnutých podmienok, boli mu dňa 20.10.2008, 27.11.2008 a 19.12.2008 vystavené zmluvné pokuty. Zmluvná pokuta bola vystavená v zmysle Hl. 15 § 3 ÚZP, konkrétne 8% z čiastky, s ktorou je klient v omeškaní po dobu dlhšiu ako 7 dní.

Navrhovateľ v podaní vypočítal aj jednotlivé pokuty, a to nasledovne: 3,32 eur - $41,50 \times 0,08$; 4,45 eur - $55,63 \times 0,08$; 1,46 - $18,25 \times 0,08$ a ďalej uviedol, že dňa 22.01.2009 bola odporcovi v súlade s úverovými zmluvnými podmienkami Hlava 7 ô 3 písm. a) zaslaná výzva na splatenie celého dlhu s výzvou k úhrade dlžnej čiastky 269,48 eur, ktorá pozostáva z čiastočne neuhradenej 10. mesačnej splátky vo výške 9,23 eur, z neuhradenej 11. - 14. mesačnej splátky vo výške 74,36 eur, z neuhradených 10 splátok vo výške 185,90 eur. Konečný výška pohľadávky 269,48 eur ($9,23 + 74,36 + 185,90$ - rozdiel vznikol eurocentovým dorovnaním) bola vypočítaná takto: $455,37$ (predpis splátok a zmluvných pokút) - $185,89$ eur (uhradené splátky od spísania zmluvy) = $269,48$ eur. Úrok bol s odporcom dohodnutý v úverových zmluvných podmienkach, Hl. 5 § 1. Výška úroku sa zistí ako „... rozdiel súčiny výšky mesačnej splátky a počtu splátok a výšky poskytnutého úveru...“ [$(18,59 \times 24) - 293,43 = 152,73$ eur]. Bezúročné obdobie bolo klientovi ponúknuté a je vyplývajúce z lícnej strany úverovej zmluvy, je viazané na úverové zmluvné podmienky. Bezúročné obdobie je stanovené na jeden mesiac od podpisu úverovej zmluvy odporcom. Úverová zmluva bola podpísaná odporcom 19.11.2007. Bezúročné obdobie trvalo od 19.12.2007. Ak odporca uhradí do jedného mesiaca celú výšku istiny do dňa splatnosti splátky, tento úver sa považuje sa bezúročný. Keďže odporca tak neučinil, úver je úročený od prvého dňa podpisu úverovej zmluvy. Úhrady splátok odporcu boli započítavané v súlade s ÚZP Hl. 5 § 8 na istinu, úrok a pokuty.

Súd prvého stupňa na pojednávaní, vytyčenom na 20.03.2012, vyhlásil napadnutým rozsudok, pričom navrhovateľ svoju neúčast' na pojednávaní ospravedlnil a odporca, u ktorého bolo doručenie predvolania vykázané, sa z neúčasti na pojednávaní neospravedlnil.

Podľa ustanovenia 497 zák. č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ", že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť" úroky.

Podľa ustanovenia 39 zák. č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka, platného a účinného v čase uzavretia zmluvy (19.11.2007), neplatný je právny úkon, ktorý svojim obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Podľa ustanovenia 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len neprijateľná podmienka).

Podľa ustanovenia 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa ustanovenia 566 ods. 2 Občianskeho zákonníka, účinného od 01.01.2008, pri čiastočnom plnení peňažného dlhu sa plnenie dlžníka započítava najprv na istinu a potom na úroky, ak dlžník neurčí inak.

Aj keď navrhovateľ v odvolaní citoval všetky výroky rozsudku a uviedol, že odvolanie podáva proti týmto výrokom, z obsahu odvolania jednoznačne vyplýva, že odvolanie smeruje len proti výroku o zamietnutí návrhu čo do zvyšku a proti súvisiacemu výroku o trovách konania.

Keďže výrok, ktorým bolo odporcovi uložené zaplatiť navrhovateľovi nesplatenú časť úveru vo výške 107,54 eur s príslušným úrokom z úveru vo výške 81,22 eur s úrokom z omeškania vo výške 0,024% denne zo sumy 188,76 eur od 23.01.2009 až do zaplataenia, a to všetko do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku odvolaním napadnutý nebol, stal sa v zmysle ustanovenia 206 Občianskeho súdneho poriadku právoplatným.

Odvolací súd konštatuje, že súd prvého stupňa správne postupoval, ak podrobil generálnej kontrole spotrebiteľskú zmluvu, uzavretú medzi navrhovateľom a odporcom. V rámci tohto postupu potom správne zistil, že zmluva obsahuje neprijateľné podmienky v zmysle ustanovenia 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Touto neprijateľnou podmienkou je dohoda účastníkov o úroku z úveru, ktorý takmer dvojnásobne prevyšoval výšku úrokov, požadovaných bankami v čase uzavretia zmluvy.

V tomto smere považuje odvolací súd za nedôvodné odvolacie námietky oprávneného, ktorý sa snaží požadovanú výšku úroku obhájiť" podmienkami, resp. okolnosťami, za ktorých poskytuje úvery spotrebiteľom. Ani za situácie, že nebankový subjekt poskytuje úvery za iných podmienok než banka, nemôže žalobca očakávať" ochranu svojich nárokov, ktoré sú zjavne v rozpore so zákonom a s dobrým mravom, ako všeobecne uznávaným princípom, ktorý sa musí uplatňovať" a rešpektovať" v rámci súkromnoprávných vzťahov.

Pokiaľ navrhovateľ argumentuje názorom, že štát prostredníctvom súdnej moci nemôže za spotrebiteľa suplovať jeho rozhodovací proces, odvolací súd dáva navrhovateľovi do pozornosti, že aj v prípade, keby spotrebiteľ akokoľvek súhlasil s podmienkami zmluvy a nenamietal by neprijateľné podmienky, súdu povinnosť zisťovať ich existenciu, alebo neexistenciu v spotrebiteľskej zmluve vyplýva priamo zo zákona. Konanie dodávateľa v rozpore so zákonom a dobrými mravmi, na ťarchu spotrebiteľa, nemôže mať iný výsledok, než ten, že súd takéto právo neprizná.

Navrhovateľ si uplatnil úrok z úveru nad výšku limitovanú zákonom, preto súd prvého stupňa správne postupoval, keď odporcovi uložil zaplatiť navrhovateľovi istinu s úrokom vo výške úroku, požadovaného v čase uzavretia zmluvy bankami.

Vo vzťahu k odvolacej námietke navrhovateľa, týkajúcej sa nepriznania zmluvnej pokuty, odvolací súd konštatuje správny právny záver prvostupňového súdu, že uplatňovaná zmluvná pokuta je absolútne neplatná v zmysle ust. 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka.

V tejto súvislosti odvolací súd konštatuje tiež správne zistenie prvostupňového súdu, že za porušenie právnej povinnosti bol v danom prípade dojednaný niekoľkonásobný postih, a to úroky z omeškania, zmluvná pokuta aj náhrada škody a že lehota splatnosti zmluvnej pokuty je veľmi krátka.

Je nepochybné, že zmluvná pokuta je zabezpečovacím prostriedkom a vyjadruje peňažnú sumu, ktorú je dlžník povinný zaplatiť veriteľovi, ak poruší svoju zmluvnú povinnosť. Podstatnou náležitosťou dohody o zmluvnej pokute je určenie jej výšky alebo spôsobu jej určenia. Výška nie je limitovaná, nemôže byť však v rozpore so zásadou zakotvenou v ust. § 3 Občianskeho zákonníka, t. j. nemôže byť v rozpore s dobrými mravmi.

V tejto súvislosti potom prvostupňový súd správne konštatoval, že takéto dojednanie spôsobuje hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán.

Keďže navrhovateľ si v konaní uplatnil právo na zaplatenie istiny vo výške 269,48 eur, v ktorej sume je započítaná aj zmluvná pokuta vo výške 80,72 eur, správne postupoval súd prvého stupňa, ak o trovách konania rozhodol v súlade s ust. 142 ods. 2 O. s. p., a ak navrhovateľovi priznal náhradu trov konania, spočívajúcu v zaplatenom súdnom poplatku len vo výške 40,10% zo sumy 16,50 eur, lebo len v tejto časti mal navrhovateľ, vzhľadom na jeho úspech v konaní právo na náhradu vynaložených trov.

Preto odvolací súd rozsudok v jeho napadnutej časti v súlade s ustanovením 219 ods. 1, 2 Občianskeho súdneho poriadku ako vecne správne potvrdil.

V odvolacom konaní účastníci nepodali návrh na rozhodnutie o trovách odvolacieho konania podľa § 151 ods. 1 prvá veta O. s. p., preto o ich náhrade nebolo odvolacím súdom rozhodované.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.